

Kerstbundel
Rijke Eenvoud

Kerstbundel
Rijke Eenvoud

Bart van Groningen

Schrijver: Bart van Groningen
Redactie, opmaak, omslagfoto:
Franciska van Groningen-van der Meer
ISBN: 9789402135732
© 2020 Bart van Groningen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord.....	5
Advent.....	7
1. Mens onder Mensen	8
2. Het Tuincentrum.....	9
3. Gewoon een Dag in December.....	14
4. Zondagsschool.....	16
5. Het Gipsen Beeldje.....	23
Kerstvakantie	27
6. Piets Wijze Woorden	28
7. Op het Schoolplein	38
8. Het Klaslokaal	43
9. Voetballen	50
10. Het Pure Kerstkind	52
De Dag voor Kerst.....	61
11. Het Houten Bootje	62
12. De Rode Roos.....	69
13. Het Bewogen Kerstkind.....	71
14. De Kerstbomenverkoper	76
15. In het Verpleeghuis.....	78
16. Naastenliefde	79
17. Schijnend Licht.....	81
18. De Werkloze Buurman	87

19. De Oude Gekerfde Beuk.....	89
20. Samen	97
De Avond voor Kerst.....	99
21. Vader Vertelt	100
22. Niet Kunnen Slapen.....	104
Eerste Kerstdag.....	109
23. Grote Blijdschap	110
24. In Stille Verwondering	111
25. De Buurvrouw	112
26. Wees Niet Bang.....	118
Allerlei	119
27. Kerstfeest.....	120
28. De Oliebollenkraam.....	122
29. De Kerstengel	124
30. Kerst in Juni.....	150

Voorwoord

In de afgelopen jaren heb ik zo'n veertig kerstbundels mogen schrijven. Uit een aantal van deze bundels heb ik de dertig verhalen gehaald die in deze kerstbundel 'Rijke Eenvoud' staan geschreven.

De kerstverhalen gaan over allerlei soorten mensen: jonge en oude mensen, werkenden en werklozen, alleenstaanden en getrouwde mensen.

Het Kerstfeest is een feest van rijke eenvoud.

Gods Zoon werd geboren in een eenvoudige stal en niet in een paleis. Gods Zoon kwam te liggen in een eenvoudige kribbe, bedekt met wat stro en niet in een mooie wieg met een warme deken. Niet de belangrijke mensen hoorden als eersten het Kerstevangelie, vertelt door de engelen... maar de eenvoudige herders.

God koos geen uiterlijk rijke ouders uit voor Zijn Zoon. Nee, God koos innerlijk rijke ouders uit:

Maria, die de engel geloofde op zijn woord en zich overgaf aan Gods plan voor haar leven zonder vragen.

En Jozef, een timmerman, die trouwde met zijn verloofde, die op wonderbaarlijke wijze zwanger was geworden door toedoen van een Ander.

God zag het hart aan en dat doet Hij nog steeds! God hecht geen waarde aan de buitenkant. Hij prikt door de uiterlijke schijn heen. Het gaat Hem om de binnenkant, om het innerlijk.

Het Kerstfeest is rijk, omdat de betekenis groots is.

Door Jezus' komst op aarde, iets wat God lang geleden al beloofd had, vervulde Hij zijn belofte. Hij wilde het weer

goed maken tussen Hem en zijn kostbare kinderen. Hij wilde niet meer dat er een afstand was tussen Hem en zijn creaties. Maar er waren wel consequenties: de zelfzuchtigheid van de mensen, het gaan voor eigen eer, de jacht naar rijkdom... De afstand die daardoor ontstond, kon alleen maar goed worden gemaakt, door Jezus' offer aan het kruis.

Als u in Hem gelooft, mag u de weg bewandelen die Hij voor u heeft gepland. Een weg die leidt tot ware vrijheid, blijheid, innerlijke rust en rijke eenvoud.

Als u die vrede hebt gevonden, wilt u elke dag wel een kerstlied zingen. Dan zingt u niet alleen een kerstlied tijdens Advent en Kerst, maar ook op een zonnige lentedag, een warme zomerdag en een stormachtige herfstdag!

Ik hoop dat de kerstbundel 'Rijke Eenvoud' u innerlijk mag raken en dat u, net als ik, van de rijke eenvoud van het Kerstfeest zal genieten... Elke dag opnieuw!

Ik wens u veel leesplezier toe!

Bart van Groningen

P.S. Reacties zijn welkom op:
bartjevangroningen@gmail.com

Advent

1. Mens onder Mensen

Hij had als Koning geboren kunnen worden
En in een paleis kunnen wonen, rijk kunnen zijn
Hij had trots en hoogmoedig op ons neer kunnen kijken
En een heerlijk luxe leventje kunnen leiden
Hij had zich kunnen afzonderen
En alleen gericht op zichzelf kunnen zijn
Hij had ons niet hoeven helpen
En doof kunnen zijn voor ons gewezen

Maar Hij werd arm in een tochtige stal geboren
Als Kind werd hij al door mensen gehaat
Maar Hij raakte niet verbitterd door het leven
Zijn ogen bleven liefdevol en zacht
Hij kwam met open handen naar ons toe
Als kwetsbaar mens zo klein
Hij koos liever het gezelschap van hoeren en tollenaars
En wilde juist voor hen, mens onder mensen zijn

God hield zielsveel van Zijn Zoon, die Hij zond
Maar Hij heeft ons ook lief, wij raken Zijn hart
God wist wat voor leven Zijn Zoon zou hebben op aarde
En toch... toch gaf God Zijn enige Zoon aan ons
Dat is het Kerstfeest...
Vieren dat we door Jezus' komst een kans krijgen
Om vergeving te ontvangen en in vrede te leven met God
Om eeuwig te leven samen met Hem

2. Het Tuincentrum

Hij keek uit het kleine raam van zijn kamer in het bejaardenhuis. Het was nog vroeg op de zaterdagmorgen. Morgen zou het alweer de vierde Advent zijn. Wat ging het allemaal toch snel. Hij schoof het gordijn nog een beetje verder open. Het was nog donker buiten. Hij zag door het licht van een lantaarnpaal regenplassen. Had het de afgelopen nacht geregend? Hij keek naar de lucht en zag de sterren twinkelen aan de hemel staan. Hij zag door de kale takken van de oude eik die voor zijn raam stond, een scherpe halve maan schijnen.

Het was tot nu toe een slappe winter geweest met nauwelijks vorst en nog geen vlok sneeuw. En de weersverwachting voor de komende dagen was ook niet winters. Geen witte Kerst dit jaar.

Hij volgde een verlichte stadsbus die richting het centrum reed. Hij zag dat er bijna niemand in de stadsbus zat. Toen ging hij zitten op zijn stoel bij het raam.

Had hij vandaag nog plannen? O ja, hij zou vandaag met zijn oudste dochter naar het tuincentrum gaan om een kleine kerstboom te kopen. Van hem hoefde dat eigenlijk niet zo. Sinds zijn vrouw was overleden, had hij er eigenlijk geen behoefte meer aan gehad om een kerstboom te kopen. Met zijn vrouw had hij het Kerstfeest altijd een heel gezellig feest gevonden. Maar nu zijn vrouw er niet meer was, had hij geen zin meer in kerstversieringen en een kerstboom.

Zijn vrouw heette Eefje. Ze was alweer ruim drie jaar bij de Here God in de hemel. Zij had daar boven het mooiste Kerstfeest. Alleen al deze gedachte maakte hem blij.

Ach, wat had hij aan die buitenkant van het aardse Kerstfeest? Het was dat zijn dochter er zo op had aangedrongen. Ze wilde graag wat gezelligheid voor hem op zijn kamer. Ze vond het zo kaal en ongezellig bij hem zonder kerstversiering. Als zijn kleinkinderen langs zouden komen, wilden ze zien dat opa het gezellig had met Kerst. Ja, zo had ze het tegen hem gezegd een paar dagen geleden. Ze hadden afgesproken om op deze dag de kerstboom uit te zoeken. Nee, zijn oudste dochter had dat eigenlijk met zichzelf afgesproken. Niet met hem. Want van hem hoefde het niet.

Ach, hij had zo'n heel ander leven dan zijn kinderen en kleinkinderen, die allemaal volop in het leven stonden. Hij hoorde hun verhalen wel eens aan en bij het horen van hun verhalen, voelde hij de gejaagdheid en onrust die ze hadden in hun leven op aarde. Hij miste er de rust in, hij miste er het genieten in, hij miste er... God zelf in. Ze wilden allemaal teveel hun eigen levens leiden en lieten God teveel aan de kant staan. Terwijl Hij juist het beste met hen voorhad.

Hij had er wel eens voorzichtig iets over gezegd tegen zijn oudste zoon. Maar dat was verkeerd gevallen en hij had een vervelend, ruzieachtig gesprek nog net op tijd kunnen voorkomen.

Nu legde hij dagelijks in het gebed met God zijn kinderen en kleinkinderen in Gods handen. Hij bad voor ze, stuk voor stuk. Voor zijn kinderen, zijn aangetrouwde kinderen en voor zijn kleinkinderen.

Hij was een oude man van 88 jaar en hij had zoveel vrije tijd nu. Hij deed niet meer mee met de onrust van de mensen. Hij kon deze haastige wereld toch niet meer bijhouden. Hij stond stil en hij had er een gewoonte van gemaakt om in zijn rustige leventje te bidden voor zijn

kinderen. Hij voelde zich rijk gezegend, dat hij dit kon doen voor hen.

Hij zag en voelde veel, nu hij ouder werd. Hij zag en kende de zorgen van zijn kinderen en kleinkinderen. Ach, hij zei er weinig over. Dat was te broos, te teer voor mensenwoorden. Maar hij legde alles bij de Here God neer en kreeg er rust en vrede voor in de plaats.

Door de vele gesprekken met zijn hemelse Vader, had hij rust gekregen in zijn leven en was zijn geloof gegroeid. Hij wist dat God ook oude mensen zegende. Zij konden in deze wereld als een oude boom zijn, gehavend door het leven, maar met de takken als open handen, vol overgave opgeheven naar God. Ze konden een boom met levenswijsheid zijn, hun levens toevertrouwend aan God. De takken konden rusten op de dikke stam, waar de harde levensstormen niet meer konden komen. Ja, zo zag God volgens hem oude mensen. God wilde op Zijn aarde dat de oude mensen door hun gebeden de donkere wereld verlichtten.

Voor de wereld leek hij waardeloos, nutteloos. Maar in Gods ogen was hij waardevol. Stille werken. Die kon hij nog doen. Nauwelijks opgemerkt door de wereld, maar helder zichtbaar voor God. God zag hem en hoorde hem, wanneer hij met gesloten of open ogen tot Hem bad. God kende zijn hart en dat was genoeg.

In zijn hart leefde een diepe vrede, die geen mens hem meer kon ontnemen. Hij wist en hij voelde dat hij niet lang meer op deze aarde zou zijn. Maar dat was niet erg, o nee. Hij wist dat God hem op de juiste tijd zou halen om hem voor eeuwig gelukkig te maken. O, dan zou hij weer zijn lieve vrouw zien en al die mensen die waren heen gegaan van

deze aarde met wie hij zo'n goed contact had gehad.

Ja, zolang God hem hier nog wilde hebben was het goed. Zo lang God hem nog wilde gebruiken om te bidden en te danken voor zijn kinderen was het goed.

Hij had helemaal geen zin om naar het tuincentrum te gaan. Hij hoefde geen kerstboom. Hij was heus niet verbitterd over Kerst. Nee, integendeel. Hij vond het fijn om de verjaardag van zijn Vriend te mogen vieren, die als klein, hulpeloos Kind op de aarde was gekomen om zondaren rein te maken, om zondaren te bevrijden van de zonde en de dood. Dat was toch prachtig! Een boodschap vol hoop! Maar hij hoefde geen kerstboom meer. Het was goed zo. En als zijn kleinkinderen kwamen met Kerst, ach, dan moesten ze maar naar zijn ogen kijken. Die zouden dan vast gaan stralen, veel mooier nog dan de lichtjes van een kerstboom zouden hebben gedaan.

Wat was hij toch een dromer. Het was licht geworden buiten. Hij zou eens een boterham voor zichzelf gaan klaar maken. Toen viel zijn oog op het mooie morgenrood, dat was opgekomen in prachtige kleuren. Wat was het mooi.

Ineens zag hij zijn vrouw, zijn lieve vrouw Eefje. Ze danste in het morgenrood en ze lachte als een engel. Als een ingelukkig mens. Ze zong voor hem 'Ere zij God...' en hij zong met schorre stem mee met zijn Eefje. Toen verdween ze weer in het morgenrood.

Hij veegde een traan weg uit zijn ooghoek, zuchtte en bad toen:

'Lieve God, dank U wel voor dit mooie kerstcadeau. Het mooiste kerstcadeau van mijn leven. Want U liet mij een stuk hemel op aarde zien. U liet mij zien hoe volmaakt gelukkig en

vrij mijn Eefje nu is bij U en dat mij hetzelfde wacht. U liet mij het innerlijke Kerstfeest zien. Ach, het uiterlijke Kerstfeest interesseert U niet. U ziet het hart aan. Dank U wel hiervoor.'

Hij pakte zijn telefoon en draaide het nummer van zijn oudste dochter. Toen hij haar stem hoorde, ietwat bezorgd omdat hij zo vroeg opbelde en zij natuurlijk dacht dat er iets mis was met hem, zei hij meteen: 'Meisje, er is niets mis met mij hoor, maar ik bel je even op, om je te laten weten dat ik niet naar het tuincentrum ga met jou. Echt lieverd, ik heb geen zin in een kerstboom. Ik geniet zo al van de betekenis van het Kerstfeest. Ik zou door de lichtjes en versiersels van de kerstboom het echte Licht niet goed kunnen zien. Als je moeder nog leefde zou het best gezellig zijn, een kerstboompje erbij, maar een oude man als ik heeft eigenlijk geen behoefte aan een kerstboom. De vriendschap met God die ik heb, is voor mij genoeg. Ik hoop dat je het snapt. Je bent natuurlijk altijd welkom om een bakje koffie met mij te drinken...'

Even was het stil aan de andere kant van de lijn. Toen hoorde hij zijn oudste dochter zeggen: 'Het is goed pa, ik kom zo wel even gezellig bij je langs.' Hij zuchtte opgelucht. Even later stond hij in zijn kleine keukentje twee bruine boterhammen te smeren. Zacht zong hij daarbij, met bewogen en diepe ogen 'Ere zij God...'

3. Gewoon een Dag in December

Juultje keek uit het huiskamerraam van haar rijtjeshuis
Aan de overkant zag ze haar buurvrouw staan
De overbuurvrouw leunde op haar rollator
Ze zag de buurvrouw praten
Met een onbekende vrouw van middelbare leeftijd
Laag over hun hoofden vloog een meeuw
Zijn vleugels vrij gespreid

Een verlichte stadsbus reed te hard voorbij
Ze zag de buschauffeur zitten achter zijn stuur
Twee scholieren fietsten voorbij
Ieder met een gevulde rugtas
Vastgebonden op hun bagagedrager
Juultje keek even naar de vensterbank
Waar haar kerstster zo mooi bloeide

Ze keek naar haar kleine voortuintje
Waar haar kerstboom van vorig jaar nog stond
Ze staarde naar de oude eik in winterrust
Die voor haar huis stond
Haar gezicht stond niet blij
Ze zag op tegen de komende kerstdagen
Die nu gauw zouden komen